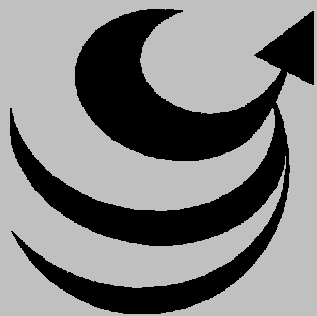

5 / 2007
MARRASKUU

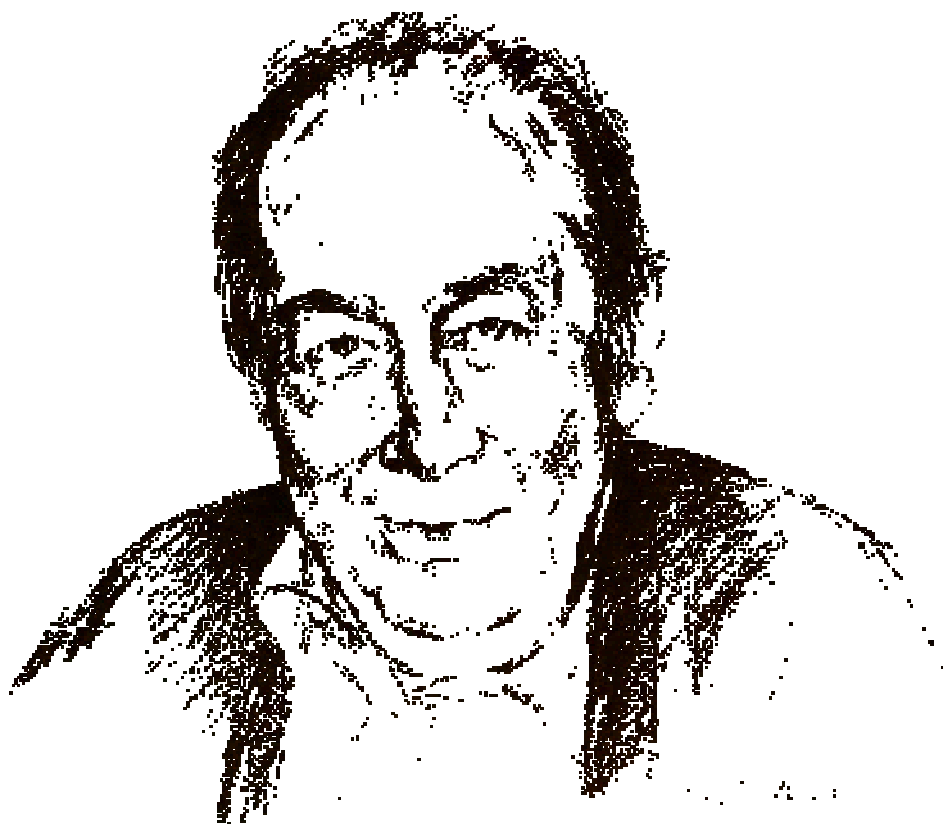

MIESSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

**Antti-Veikko Perheentupa
in memoriam**

3.11.1930-13.10.2007

MISSAKIT RY
JÄSENTIEDOTE 5/2007

Tässä numerossa:

Ajasta toiseen <i>Tommi Timperi</i>	3
Miehet toistensa sosiaalisen oppimisen tukena <i>Antti-Veikko Perheentupa</i>	4
Miesten viikko 5.-11.11.2007 Teema ja ohjelma	8
Miehiä naisverkoston vieraana <i>Jarmo Lindholm ja Risto Salovaara</i>	10
Miehisen herkkyyden ilosanoma <i>Petteri Carlson</i>	12
Päätyikö keskustelu tasa-arvosta tähän <i>Tejo De Bruijn</i>	16
Kuka pelkää Hannu T. Sepposta? <i>Jarmo Lindholm</i>	18
Pelastakaa miehet <i>Jouni Ruuskanen</i>	20

Ilmestymisaikataulu

6/2007 Joulukuu
aineistopäivä 12.12.2007

1/2008 Helmikuu
aineistopäivä 1.2.2008

2/2008 Huhtikuu
aineistopäivä 1.4. 2008

3/2008 Kesäkuu
aineistopäivä 1.6.2008

4/2008 Syyskuu
aineistopäivä 1.9.2008

5/2008 Marraskuu
aineistopäivä 24.10.2008

URHO - UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

Päätoimittaja

Tommi Timperi
tommi.timperi@miessakit.fi

Ulkoasu ja taitto

Heikki Nevala
heikki.nevala@miessakit.fi

Toimituksen yhteystiedot

URHO / Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09 6126 620
Sähköposti miessakit@miessakit.fi

AJASTA TOISEEN

Miessakit ry:n ensimmäinen hallituksen puheenjohtaja (vv. 1995–1999), ensimmäinen valtuuston puheenjohtaja (vv. 2000–2002) ja ensimmäinen kunniapuheenjohtaja (v. 2003-) Antti-Veikko Perheentupa on kuollut 76 vuoden ikäisenä rauhallisissa merkeissä Terhokodissa, Helsingissä. Tapasin hänet viimeisen kerran puolitoista vuorokautta ennen kuolemaa. Sekä tuolloin, että vielä seuraavana päivänä puhelimesta keskustelimme Miessakit ry:n tulevaisuudesta. Antti-Veikko oli henkeen ja vereen miessakkilainen.

Näkemyks Miessakit ry:n perustamistarpeesta syntyi pariskunta Antti-Veikko ja Britt-Marie Perheentuvan välisissä keskusteluissa 1980-luvulla. He tulivat johtopäätökseen, että miehet ja naiset tarvitsevat omat fooruminsa voidakseen vahvistua sukupuolierityisten voimavarojensa avulla ja kyetäkseen näin paremmin kohtaamaan muuttuneen yhteiskuntamme tuomat merkittävät uudet haasteet. Antti-Veikko perusti Miessakit ry:n, Britt-Marie Maria Akatemian.

Yhdistyksemme toiminnan viisi ensimmäistä vuotta voidaan sanoa henkilöityneen nimenomaan Antti-Veikon ympärille. Hänellä oli tukenaan joukko rohkeita miehiä, joiden kanssa Antti-Veikko loi yhdistyksemme säännöt, tarkoituksypykälät, sekä ne oleelliset, misiota perustelevat kirjoitukset.

Vuosituhanen vaihteessa Antti-Veikko hiljalleen asettui toimintamme taustavaikuttajaksi. Pari vuotta hänet tapasi vielä valtuuston kokouksissa, mutta arkinen rakennustyö siirtyi uusille harteille. Vaan koko 2000-luvun ajan aina viimeisiin päiviinsä asti häntä tarvittiin yhä uudestaan ja uudestaan tuomaan viisautta niihin vaikeisiin haasteisiin, mitä järjestömme kohtasi. Jäsenistölle asti se ei juurikaan näkynyt, mutta Antti-Veikon viime hetken avulla ratkaistiin talousongelmia, vastuu-

ja aktiivihenkilöstökriisejä, rekrytointihaasteita ja sisältörakentamisen umpikujia.

Nyt alkaa historiassamme uusi vaihe. Sanoetaan, ettei sota yhtä miestä kaipaa, mutta me emme olekaan sotimassa. Tiedän, että Antti-Veikko oli viimeisinä päivinään äärimmäisen ylpeä siitä, mitä järjestömme tänä päivänä on. Näen myös, että nykyiset rakennusmiehet kykenevät yhteisen ja arvokkaan vastuunme kantamaan.

Kaikkien miessakkilaisten puolesta perustajajäsentämme ja kunniapuheenjohtajaamme muistaen ja hänen perintöään vaalien,

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

J.K. Nykyisen valtuustomme toimikauden viimeinen kokous pidetään 17.11.2007 klo 10-12. Kokouskutsu löytyy tämän lehden sivulta 13, mutta haluaisin näin erikseen korostaa, että valtuuston kokouksiinhan ovat Tervetulleita myös yhdistyksemme jäsenet. Toivoisin erityisen runsasta osallistumista tänäkertaiseen kokoukseen, koska haluaisin käydä jäsenistön, valtuuston, hallituksen ja toimihenkilöiden kesken keskustelua siitä, mihin suuntaan järjestöämme toivottaisiin kehitettävän. Tuon kokouksessa esille oman näkemykseni ja toivoisin, että muiden ehdotustenne lisäksi kommentoisitte ajatuksiani. Voidaksemme vastata siihen valtavaan kysyntään mitä toiminnallemme on tarvitsemme joukkovoimaa ja yhteistä ymmärrystä siitä, mitä teemme. Varaan aikaa vapaamuotoisemmallekin keskustelulle varsinaisen kokousajan jälkeen - sitä paitsi tarjolla on perinteisesti myös sapsukaa. Ilmoittautukaa siis ihmeessä mukaan!!!

MIEHET TOISTENSA SOSIAALISEN OPPIMISEN TUKENA

Kirjoittanut: Antti-Veikko Perheentupa

Kirjoitus on lyhennelmä laajemmasta tekstistä, joten lukijan on hyvä huomioida, että osa aihekokonaisuuksista saattaa vaikuttaa keskeneräisiltä. Kokonaisuudessaan teos julkaistaan lähitulevaisuudessa Miessakit ry:n julkaisuja -sarjassa.

Oppimisen muuttuvat haasteet

On tapana sanoa, että henkilö on valmistunut, kun hän on suorittanut jonkin virallisen tutkinnon. Tämä tarkoittaa, että hänen edellytetään hankkineen ne tiedot ja taidot, joita tutkintoon johtava koulutus tarjoaa. Sanonnan voi tulkita siten, että tutkinnon suorittanut on valmis joko jatko-opintoihin tai siirtymään työmarkkinoille. Sanonta on kuitenkin outo ja harhaanjohtava; pääasiassa teoreettiset opinnot antavat kyllä tukea mutta vain osittaisia käytännön valmiuksia elämää varten. Nykyinen nopeasti muuttuva yhteiskunta ja varsinkin sen työelämä vaativat alituista uuden oppimista. Myös ihminen itse muuttuu iän lisääntyessä ja ihmissuhdeympäristön vaihtuessa, joten oppiminen on monessakin mielessä elämänmittainen haaste. Sen väistäminen johtaa yksilöllisen kehityksen pysähtymiseen ja yhteisöelämässä sivuraiteille ajautumiseen. Suurin osa oppimisesta tapahtuu siten edelleen muualla kuin oppilaitoksissa, vaikka eriytyneen opetustoiminnan merkitys on jatkuvasti kasvanut.

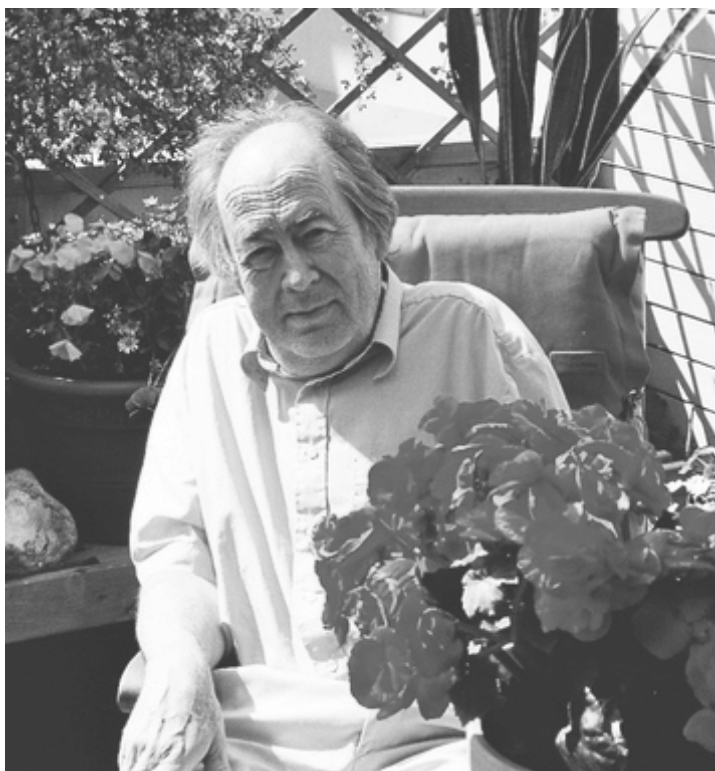
Opetus- ja koulutustoimi on jatkuvasti monipuolistunut ja laajentunut kattamaan lapsuus- ja nuoruusvaiheiden lisäksi myös aikuisuuden. Yksi elämän keskeisistä osaamisalueista ei kuitenkaan vielä kuulu järjestelmällisen koulutuksen piiriin. Tätä aluetta voidaan kutsua sosiaalisesti osaamiseksi. Voidaan puhua myös vuorovaikutustaidoista. Kysymys on pelkistetysti siitä, miten yksilö kykenee liitty-

mään ihmisten yhteiselämän ja yhteistyön muotoihin, jotka toteutuvat kulttuurisina jatkumoina. Jokainen yksityinen ihminen tarvitsee omien edellytystensä puitteissa tasapainotetun suhteen siihen kulttuuriin, jonka piiriin hän on syntynyt. Se tarkoittaa oppimistarvetta, joka voidaan täydellä syyllä rinnastaa muihin tärkeisiin osaamisalueisiin.

Oppimisen muuttuneet haasteet

Kasvaneet sosiaalisen osaamisen vaatimukset johtuvat kauan sitten alkaneesta hitaasta kulttuurimuutoksesta, joka alkoi vaikuttaa jokapäiväiseen elämään ehkä puoli vuosisataa sitten. Muutoksen taustalla on ihmiskunnan pitkäaikainen unelma, nimittäin valtakulttuurin murtuminen ja yksilöiden oikeus määrätä omasta elämästään. Sitä pidetään yleisesti demokratian seurauksena, mutta demokraattista hallintomuotoa voidaan yhtä hyvin pitää vain yhtenä ihmisen vapauden ja tasa-arvon ihanteiden toteutumismuotona. Muutoksen todellisen olemuksen, sen historiallisen mullistavuuden ymmärtämiseksi tarvitaan syvempää näkökulmaa. On syytä puhua ihmisen identiteetin muuttumisesta tavalla, joka koskee koko arvomaailmaa ja kaikkia auktoriteetteja, myös ihmisen suhdetta jumaluuteen.

Omassa kulttuuripiirissämme on yhä harvempia ihmisiä, jotka haluavat kiistää ihmisyksilöiden vapauden ja tasa-arvon oikeutuksen. Se ei kuitenkaan tarkoita, että osattaisiin elää näiden ihanteiden mukaisesti. Muutama viime vuosikymmenen, joihin tämä sosiaalisen todellisuuden syvälinen muuttuminen sijoittuu, on perin lyhyt aika oppia sen vaatimaan aikuisuuteen ja vastuullisuuteen. Ulkoiset vapaudet ovat lisänneet yhteiskunnallista kaaospainetta ja vaativat yksilöiltä itseohjautuvuutta ja harkintakykyä. On helppo omaksua oikeus omintakeiseen kokemiseen ja ajatteluun sekä omien toiveiden toteuttamiseen, mutta paljon vai-

keampi on kantaa vastuuta siitä, että muutkin nauttivat samoja oikeuksia.

Ryhmäprosessi sosiaalisen valmennuksen muotona

Sosiaalinen valmennus perustuu psykodynaamiseen näkemykseen ihmisestä, joka elää jatkuvassa vuorovaikutuksessa ympäristönsä kanssa. Vuorovaikutus kehittyy sitä hallitummaksi, mitä enemmän ihminen on oppinut tiedostamaan omia kokemistapojaan ja toimintaansa vaikuttavia tunneimpulsseja. Tiedostaminen ei liity ulkoiseen tietoon, vaan oivaluksiin, joita ihminen voi saada tutkiessaan itseään ja käyttäytymistään. Sosiaalinen valmennus ei siten ammenna teorioista eikä tutkimustiedosta, vaan liikkuu samoilla alueilla ja käyttää samankaltaisia menetelmiä kuin psykoterapia.

Näiden kahden toimintamallin välille ei kuitenkaan voida asettaa yhtäläisyysmerkkiä. Ensinnäkin niiden lähtökohdat ovat erilaiset. Psykoterapiasta haetaan apua silloin, kun henkilöllä on ilmeisen vakava psyykinen häiriö. Kysymys on hoidosta, joskin tämä hoitomuoto eroaa lähtökohdiltaan ja periaatteitaan sel-

västi muista lääketieteen käyttämistä hoitotavoista. Sosiaalinen valmennus ei psykoterapiasta poiketen perustu mihinkään diagnoosiin eikä muutenkaan todettuun toiminnalliseen häiriöön. Valmennukseen lähtemisen motivaationa on pelkästään ihmisen oma tarve kehittää vuorovaikutuskykyjään ja selviytymistään sekä yksityis- että työelämässä.

Sosiaalista valmennusta ei myöskään hoidon tavoin toteuteta asiakkaiden yksilöllisten tarpeiden pohjalta, vaan toiminta tapahtuu jonkin yhteisen koulutusmallin pohjalta, joka saattaa tosin käytännössä vaihdella monella tavalla. Psykoterapian hallitsevana työmuotona on asiakkaan ja terapeutin kahdenkeskinen ja pitkäjänteinen, toistuviin tapaamisiin perustuva asiakkaan elämän tutkiminen. Psykoterapiaa tehdään myös ryhmien kanssa, mutta tämä malli ei monestakaan syystä ole saavuttanut samaa asemaa kuin yksilöterapia. Myös sosiaalista valmennusta voidaan toteuttaa yksilöllisenä konsultaationa, mutta tämä muoto on kallis eikä sen pohjalta voida rakentaa laajaa valmennustoimintaa. Voidaan lisäksi väittää, että ryhmässä muodostuu koulutuksellisesti paljon monipuolisempi ja syvempi vuorovaikutus kuin yksilösuhteessa.

Miesryhmien erilaisuus

Sekä psykoterapiassa että osanottajien itsetietoisuutta ja vuorovaikutuskykyä edistävässä muissa ryhmäprosesseissa kiinnitetään harvoin huomiota ryhmän jäsenten sukupuolijakautumaan ja ohjaajan tai terapeutin sukupuolen merkitykseen. Kysymys ei koskekaan molempia sukupuolia samalla tavalla, sillä valtaosa sekä psykoterapeuteista että ryhmien ohjaajista on naisia ja lisäksi ryhmissä yleensä on naisennemmistö. Ei olekaan ihme, että miehet usein kokevat tilanteen hankalaksi. Toivomus saada puhua kokemuksistaan nimenomaan toiselle miehelle on usein vahvasti perusteltu. Tähän liittyy se tosiasia, että suku-

(Jatkuu sivulla 6)

puolten kokemistavat ovat keskimäärin huomattavan erilaisia.

Naisten ja miesten erilaisuus tulee selvästi näkyviin sekaryhmien dynamiikassa. Useilla naisilla on taipumus, jota voi luonnehtia pyrkimykseksi yliymmärtää miehiä ja omaksua sen pohjalta hoitava asenne, kun miehet puhuvat elämänsä vaikeuksista. Tässä ehkä ilmenee naisen olemukseen sisältyvä äidillisyyttä, jota monet miehet ovat tottuneet käyttämään hyväkseen. Myötätuntoon tai jopa sääliin vetoamalla miehet saavat naisilta monenlaista apua ja tukea kohtuuttomuuksiinkin asti. Tämä miesten ryhmätyöskentelyä häiritsevä, usein kiusalliselta tuntuva ilmiö saattaa voimistua, kun ryhmän vahva enemmistö on naisia ja miehiä ehkä vain yksi tai kaksi. Toisaalta miesten on ryhmässä vaikea välttää kilpailua naisten suosiosta, ja tämä ilmiö taas kiihtyy, jos naisia on vähän. Nimenomaan omaan sukupuoleen liittyvien ongelmien tutkiminen saattaa sekaryhmissä estyä.

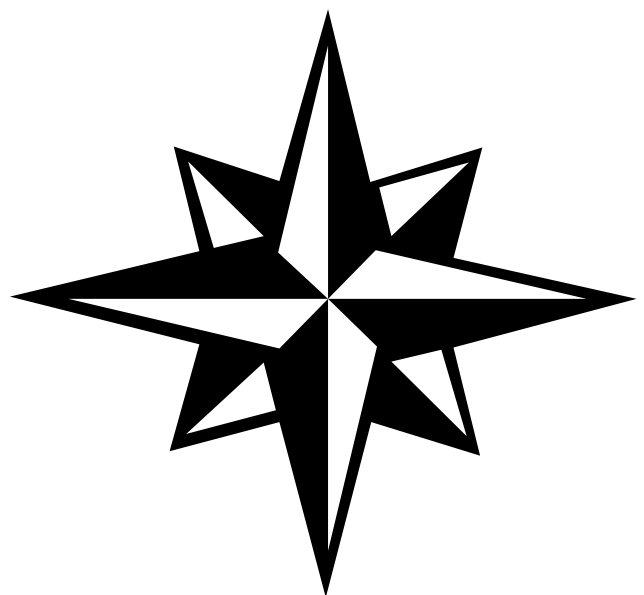
Nykyisessä sukupuoliroolien rajun muutoksen leimaavassa kulttuurivaiheessa ilmenee aikaisempaa monin verroin enemmän sukupuolten välistä kilpailua, joka vaikeuttaa tasapainoisten kumppanuussuhteitten syntymistä. Tämän kulttuuripiirteiden heijastumista ryhmäprosesseihin ja jopa yksilöllisiin terapiasuhteisiin silloin, kun asiakas ja ryhmänohjaaja/terapeutti ovat eri sukupuolta, on tuskin kokonaan estettävissä. Siksi mies on useimmiten naista parempi tuki miesten itsetuntemuksen ja itseluottamuksen kehittymiselle. On kuitenkin heti syytä korostaa sitä, ettei ajatus miehen itseluottamuksen lisäämisestä tarkoita yritystä palata mihinkään aikaisempaan, vaan nimenomaan edellytysten luomista maskuliinisen roolin löytymiselle uudessa kulttuurilanteessa.

Miessakit ry on vastaus mieskulttuurin kehittämishaasteeseen

Järjestön perustamisesta lähtien on sen piiris-

sä korostettu, ettei miesjärjestön tarkoituksena suinkaan ole rintamamuodostus naisia vastaan. Ei ole mitään syytä kiistää naisiin kohdistuneita historiallisia vääryyksiä eikä jarruttaa todellisen tasa-arvon toteutumista. Sen sijaan tarvitaan määrätietoisia toimia sen hyväksi, että kulttuurissa tuettaisiin nykyistä paljon voimakkaammin ihmisten vuorovaikutus- ja liittymiskykyä yleensä sekä erityisesti naisten ja miesten valmiutta muodostaa pitkäjänteisiä parisuhteita. Tämän työn luonne on erilainen toisaalta naisten, toisaalta miesten keskuudessa. Miessakit ry pyrkii tekemään voitavansa sellaisen miesten keskinäisen tukijärjestelmän luomiseksi, jolla tätä tavoitetta miesten puolella edistettäisiin.

Miessakkien tavoite on eräissä yhteyksissä tiivistetty sanoiksi 'muuttaminen muuttamalla'. Jotta miehet pystyisivät omalta osaltaan muuttamaan kulttuuria sekä parhaillaan aikuisiässä oleville että varttuville sukupolville myönteisemmäksi ja nykyistä paremmin ehyttä elämää tukeviksi, tarvitaan miesten kansalaisliikettä, jota johtavat muutoksen välttämättömyydestä tietoiset miehet. Tällä tavalla turvataan parhaiten myös miesten roolin säilyminen ja kehittyminen muuttuvassa kulttuurissa. ■

MIES VAILLA TASA-ARVOA -LUENTOSARJA

Miessakit ry järjestää luentosarjan paljon keskustelua herättäneen, runoilija *Arno Kotron* ja toimittaja *Hannu T. Sepposen* kokoaman miesasia-antologian teemoista.

Tilaisuudet ovat maksuttomia.

Ilmoittautuminen luentopäivän puoleen päivään mennessä.

Lisätiedot ja ilmoittautumiset:

Miessakit ry
(09) 612 6620
miessakit@mniessakit.fi
www.miessakit.fi

OHJELMA:

9.10.2007 klo 17.30-19.30

Hannu T. Sepponen

Ennakkoluulon asiamiehet

6.11.2007 klo 17.30-19.30

Heikki Sariola

**Tavoitteena isättömyys - biologinen isyys
hyökkäysten kohteena**

11.12.2007 klo 17.30-19.30

Risto Maula

Mieheyden historia

15.1.2008 klo 17.30-19.30

Arno Kotro

**Pojat pulpetissa ja
koulukeskustelun harhat**

12.2.2008 klo 17.30-19.30

Teppo Vihola

**Säätyvallasta kansanvaltaan
- miehet ja naiset yhdessä**

11.3.2008 klo 17.30-19.30

Ossi Korkeamäki, Tomi Kyyrä

Naisen euro on 96 senttiä

8.4.2008 klo 17.30-19.30

Esa Sariola

Mistä näitä riittää?

6.5.2008 klo 17.30-19.30

Pasi Malmi

Sama rikos, eri rangaistus

MIESTEN VIIKKO 5.-11.11.2007

Miessakit ry käynnisti vuonna 2005 uuden tradition nimeämällä Isänpäivään päättyvän viikon vuosittaiseksi Miesten Viikoksi. Miesten Viikon perinteeseen kuuluu se, että haastamme kaikki yhteiskuntamme toimijat mukaan huomioimaan Miesten Viikon tavalla tai toisella toiminnassaan.

Järjestyksessään kolmannen vuosittaisen Miesten viikon yleisteema on *Pelasta toinen mies!*. Teemasarja (2006: *Pelasta mies!*, 2007: *Pelasta toinen mies!* ja 2008: *Pelasta itsesi, mies*) jatkuu täten kulttuuriviikolla, jonka yhtenä tavoitteena on koskettaa suomalaisen miehen sielua, voimakkaita tunteita ja voimavaroja.

Tiedämme, että itsetuhoisiin tekoihin on syynsä jossakin syvällä miehisen ja osin suomalaisen mentaliteetin syvärakenteissa, jotka ovat luettavissa suomalaisesta kaunokirjallisuudesta tai kuultavissa Suomi-rockin tai iskelmän sanoista ja sävelkuluista. Näissä kulttuurituotteissa on myös runsaasti miestä vahvistavia aineksia. Tarkoituksena ei ole muuttaa suomalaista kulttuuria, johon tietty synkkämielisyys tai kaipuu vaikeisiin tilanteisiin ehkä kuuluu, vaan tarkoituksena on näiden kulttuuristen rakenteiden parempi ymmärrys suhteessa miesten ongelmiin ja miesten käyttämiin ongelmien ratkaisumalleihin. Surumielinenhän täytyy saada olla, mutta sen ei tarvitse johtaa itsetuhoisiin seuraamuksiin.

Miesten kulttuurin kehittämiseksi teema *Pelasta toinen mies!* painottaa erityisesti miesten kulttuurin tämän hetkisiä haasteita, kuten

- (mies)solidaarisuuden puutetta,
- miestensvälisen ystävyuden merkitystä,
- toisista välittämisen periaatetta,
- tuen antamisen tärkeyttä, ja
- avun pyytämisen mahdollisuutta.

Toisin sanoen painotamme siis sitä, että mies uskaltaisi olla rohkea ja puhua ongelmistaan ja vielä rohkeampi tukeutuakseen toiseen mieheen. Ja tietysti myös sitä, että se toinen mies uskaltaisi ja osaisi olla tukemassa tätä sillä hetkellä ehkä heikompaan kanssaeläjäänsä.

MAANANTAI 5.11.2007

klo 12.00-15.00

Avoimet ovet Miessakeissa
Tervetuloa kuulemaan Miesten Viikon ohjelmasta ja Miessakit ry:n toiminnasta.
Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki.

klo 17.30-19.30

Miesfoorumi: Miehen hyvä elämä
VTT Martti Puohiniemi
Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki.

TIISTAI 6.11.2007

klo 17.30-19.30

Mies vailla tasa-arvoa -keskustelufoorumi:
Tavoitteena isättömyys - biologinen isyys
hyökkäysten kohteena.
Alustajana Heikki Sariola.
Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki.

KESKIVIikko 7.11.2007

klo 18-20

SuomiMies seikkailee: Miehen matkaa villimiehestä tohvelisankariin.

Keskustelun johdattelijoina trubaduuri Rami Reinikainen, SuomiMies -kampanjan Kaisa Saarentola-Räsänen sekä miesryhmäohjaajat Visa Kuusikallio ja Risto Salovaa-ra.

Rinkula, Sibeliuksenkatu 19 B, Järvenpää.

klo 19.15 - 20.45

Äijäjooga: Veikko Tarvainen.

Elannon vanha päärakennus, Kaikukatu 2 C, 6 krs, Helsinki.

klo 18.00

Koruompeleet, kaluunat ja töytöt viestittävät sotilaan tai virkamiehen asemasta - menneen ajan virkapukuloistoa, luennoitsijana amanuenssi Tom Bergroth.

Museon pääsymaksu 5/4 € sisältää pääsyn näyttelyyn.

Espoon kaupunginmuseon WeeGee talo, Tapiola, Ahertajantie 5.

TORSTAI 8.11.2007

klo 18-20

Kuvataiteilija Markku Böök - uuden näyttelyn maalaukset ja tunteet niiden takana. Arto Tiihonen haastattelee.

Miessakit ry, Annankatu 16 B 28, Helsinki.

klo 18-20

Miehen matkaa villimiehestä tohvelisankariin. Keskustelun johdattelijoina toimivat: kaupunginjohtaja Rolf Paqvalin, andragoogimikko ja trubaduuri Rami Reinikainen, Keravan Opiston rehtori Pertti Rantanen ja miesryhmäohjaaja Esko Porola.

Keravan Opisto, Nikkarin koulu, Keskikatu 3F, luokka 22, Kerava.

klo 18.00

Espoon kaupunginmuseon Miesten päivä. Yleisöopastus "Miehiset päähineet - suojia, koristeita ja tunnuksia".

Museon pääsymaksu 5/4 € sisältää pääsyn näyttelyyn ja opastuksen.

Espoon kaupunginmuseon WeeGee talo, Tapiola, Ahertajantie 5.

PERJANTAI 9.11.2007

klo 12-18

Tampereen Miespäivät: Yhdessä ja erikseen - parisuhdeasiaa miesnäkökulmasta, Tampereen työväenopisto, Sampola, Sammonkatu 2, Tampere. Klo 20 alkaen iltaohjelma ravintola Tillikassa, mm. Mikko Alatalo ja Risto Ahti.

klo 8.30-15.30

Mies ammattiauttajana -koulutus.

Kolmirannan kurssikeskus, Kolmirannantie 31, Espoo.

LAUANTAI 10.11.2007

klo 11-17

Tampereen Miespäivät jatkuvat.

Tampereen työväenopisto, Sampola, Sammonkatu 2, Tampere.

klo 14-18

Monikulttuurinen isänpäiväjuhla kulttuurikeskus Caisassa.

Mikonkatu 17 C/Vuorikatu 14, Helsinki.

klo 16.00 alkaen

Minkälainen haaste isyys ja isoisyys on miehelle ja mitä ne merkitsevät mieheksi kasvamisen kannalta? Alustaja VTT Martti Puohiniemi. Lisäksi Kokemäen Mieslaulajat laulavat miehisiä lauluja.

Kokemäen koulukeskus, Haapionkatu 13, Kokemäki.

Sunnuntaina 11.11.2007 vietetään Isänpäivää!

Edellä mainitut tilaisuudet ovat pääosin maksuttomia. Tarkemmat ja päivittyvät ohjelmatiedot löytyvät osoitteesta

www.miessakit.fi.

MIEHIÄ NAISVERKOSTON VIERAANA

EDUSKUNNASSA NAISEDUSTAJAVERKON VIERAS VAI SAALIS?

Teksti ja kuva: Jarmo Lindholm

Sain eduskunnan naiskansanedustajien verkoston seminaariin kutsun. Naiset halusivat järjestää pikkupoikien koulunkäynnin kuntoon. He järjestivät 9. päivä lokakuuta 2007 seminaarin aiheesta "Miksi pojat ja miehet voivat niin huonosti?". Seminaari kuului "Koulutuksen stereotypiat ja sukupuoli" -teeman alaisuuteen. Aihe oli yllättävä. Naiset puhuivat pojista. Miksi naisia kiinnostaa poikien ja miesten hyvinvointi?

Näkökulma oli vain muutama viikko aiemmin vaihtunut tyttöjen pahoinvoinnin tarkastelusta poikien pahoinvointiin. Muutos oli myönteinen. Edes naiskansanedustajat eivät enää kykene ylläpitämään käsitystä epätasa-arvosta ja tyttöjen uhriasemasta kouluissa, sillä on tosiasia, että juuri poikia koululaitos tuntuu syrjivän sukupuolen perusteella. Pojat kaatuvat murrosiän kynnykseen. Koulunkäynti ei suju. Pojat saavat huonoja arvosanoja ja eivät menesty lukiossa. Yliopistoihin on kasautunut varsinkin humanistisissa tieteissä hyvin runsas naisenemmistö. Epätasa-arvo on ilmeinen.

Tasa-arvoministeri on nyt mies

Vasta nimitetty tasa-arvoministeri on sukupuoleltaan mies. Naiset olivat asettaneet hänet kutsuttujen puhujien eturiviin ja sain kuunnella uunituoreen tasa-arvopuheen. Se puhuttiin *Stefan Wallinin* miehisellä äänellä. Poikkiesiko miesministerin puhe aiemmasta naismyönteisestä linjasta? Saivatko koulunpenkillä tuskailevat pojat miehistä ymmärrystä?

Tuntui siltä, että sekä minä miesaktivistina että ministeri Stefan Wallin olimme vain ulkopuolisia vieraita. Ministeri aloitti tervehdyspuheensa ja totesi heti kärkeen, että opettajat

Tasa-arvoministeri Stefan Wallin puhumassa naiskansanedustajien verkoston seminaarissa 9.10.2007.

jatkossa päätyvät itse oppilaiksi tasa-arvoasioissa. Heille opetetaan sukupuolitetietoisuutta. Tarkoittiko Wallin Ruotsin mallista feminististä pakkopolitiikkaa opetukseen, vai jotain suomalaista versiota jossa pojat otetaan huomioon?

Ministeri jatkoi puhetta. Niin tyttöjen kuin poikien uravalinnat vaikuttavat työmarkkinoiden sukupuolijakaumaan. Tyttöjä ministeri lupasi houkutella matemaattis-luonnontieteelliseen opinahjoon. Hän totesi, että ompelukurssien opetusohjelmaan on lisättävä fysiikan ja kemian opintokokonaisuuksia, jotta tytöt oppisivat virkkuukoukun käytön lisäksi fysiikan alkeet, sekä rikkomaan ja kokoamaan molekyyliä.

Tämän jälkeen ministeri suuntasi katseensa yleisöön etsien joukosta miesosallistujia. Vaikka meitä ei joukosta juurikaan löytynyt, seuraavaksi hän jyrähti, että myös pojat tarvitsevat uusia mahdollisuuksia. Yleisön joukossa liikahti levottomasti. Miten ministeri aikoo poikia ohjailla?

→

Ei mitään uutta ja mullistavaa

Koska ministeri Wallinin saamien tutkimustietojen mukaan poikien oletetaan pitäytyvän tyttöjä stereotyyppisemmissä roolimalleissa, segregatio ei saa enää kohdistua erityisesti tyttöihin, vaan pojat on otettava mukaan tasa-arvo-ohjelmiin. Se tuntui rohkealta ja miehiseltä puheelta näin naisvaltaisen yleisön edessä. Saiko ministeri korvatillikan? Ei. Naiset tuntuivat suvaitsevan ajatuksen, että poikia kannustetaan kilvoitteluun samoista uravalinnoista kuin tytöt. Och samma på svenska.

Entä kuulinko mitään yllättävää? Ministeri hyväksyi, että tyttöjen uravalintoja tukemaan ollaan valmiita muuttaman opinto-ohjelmia ja lisäämään mm. käsityön opintokokonaisuuteen luonnontieteen aiheita. Sen sijaan poikia ministeri ei luvannut tukea muuttamalla opinto-ohjelmia. Koulun sisällön muuttamisen sijaan hän vain vaati poikaoppilaita muuttamaan. Siksi tasa-arvotervehdys oli monelle pääosin pettymys. ■

* * *

POJISTA AIHEUTUVAT ONGELMAT VAI POIKIEN ONGELMAT?

Teksti: Risto Salovaara

Minäkin olin naiskansanedustajien verkoston ”Koulutuksen stereotyyppit ja sukupuoli” -seminaarissa. Paikalla oli kourallinen miehiä. Naiskansanedustajien verkoston puheenjohtajan, *Tarja Tallqvistin*, yritys muuttaa seminaarin otsikkoa ”Miksi pojat ja miehet voivat niin huonosti?” iskevämmäksi ei miellyttänyt osaa luennoitsijoista. Vastoin odotuksiani seminaarissa puhuttiin enemmän pojista aiheutuvista ongelmista kuin poikien ongelmista.

Tyttöjen koulumenestyksestä ja tyttövastaisesta koulujärjestelmästä puhui *professori Elina Lahelma* (Helsingin yliopiston Kasvatustieteen laitoksen Kulttuurisen ja feministisen kasvatustutkimuksen ryhmä). Lahelma

kysyi: ”Kasvatetaanko tyttöjä koulussa kestävämpään poikien kiusaamista ja parisuhdeväkivaltaa myöhemmin elämässään? Kuitenkin tähän suuntaan koulu voi vaikuttaa”. Luennoilla siis nostettiin väkivaltaiset poikien ja miesten mallit ja väkivallan uhka näkyviin.

Olemme törmänneet julkisessa keskustelussa ja tutkimuksessa näkemykseen, että koulu syrjii tyttöjä. Joskus väitetään, että poikien kouluvaikeuksia esiin nostavat puheenvuorot ovat pelkkää tyhjänpäiväistä poikien surkuttelua. Kuitenkin tytöt saavat keskimäärin parempia arvosanoja ja lukiossa on ollut pitkään tilanne, että lähes 60 prosenttia oppilaista on tyttöjä. Sitä vastoin koulunsa keskeyttäneiden selvä enemmistö on poikia! Koulussa vaikeuksia kohtaava ryhmä on poikavoittoinen.

Miten voisi kehittää opetusmenetelmiä niin, että ne vastaisivat poikien taipumuksia? Elina Lahelman puheen ja lehtikeskustelun jälkeen vaikuttaa siltä, että poikien taipumuksia paremmin vastaava toiminnallinen oppiminen ei ole nuotia.

Kehityserot olisi tärkeää ottaa huomioon koulussa, sillä pojat ovat suuremmassa syrjäytymisvaarassa kuin tytöt. Syrjäytyminen peruskoulussa ennustaa tulevaa elämää hyvin. Koulupudokkaiden auttaminen on koko yhteiskunnan inhimillinen ja taloudellinen etu, jotta he eivät myöhemmin syrjäytyisi myös työelämästä.

Elina Lahelma ei lämpene miesopettajamäärän lisäämisestä. Hänen mielestään se merkitsisi pikemminkin takaiskua tasa-arvolle ja naisopettajien syyllistämistä siitä, että he eivät ole miehiä, riippumatta siitä, kuinka hyviä tai huonoja he ovat ammatissaan.

Olisi kuitenkin tärkeää, että epätasaisen sukupuolijakauman korjaamiseen olisi tahtoa myös silloin, kun miehet ovat vähemmistösukupuoli. ■

MIEHISEN HERKKYYDEN ILOSANOMA

Teksti: Petteri Carlson

Olen oppinut silittämään pikkupojan päätä sen sijaan että vetäisin sitä päin näköä.

Ole kiitollinen saamastasi herkkyyden lahjasta. Se merkitsee, etteivät tunteet sisälläsi ole kuolleet. Herkkyys ei ole heikkoutta eikä tee sinua vähemmän mieheksi, sillä pojaksi olet syntynyt ja mieheksi kasvanut.

Älä pelkää, sillä et ole yksin. Meitä herkkiä miehiä on paljon, vaikka vain harvat tohtivat sen avoimesti näyttää. Hyväksy itsesi ja rakasta itseäsi. Ole itsellesi armollinen. Oma itsesi on ainoa henkilö, josta et taatusti tule pääsemään eroon koko elinaikanasi. Solmi siis rauha itsesi kanssa, niin teet elämäsi helpommaksi sekä itsellesi että rakkaillesi.

Motiivini tämän tekstin kirjoittamiseen perustuvat omaan herkkyysevoluutioon. Olen koko ikäni ymmärtänyt olevani erilainen tässä maailmassa, keskimääräistä herkempi. Tästä tulee mottoni "eksynyt pikkupoika". Tietenkään en kuvittele olevani mikään humanoidi tai Pikku Prinssi, joka yhtäkkiä tupsahti Telukselle. Mutta jo pikkupojasta asti olen elänyt pitkälti omassa maailmassani. Ilmankos minua aina niin kovasti itkettää Topeliuksen "Varpunen Jouluaamuna" -laulun sanat: "Olen pikku veljesi, en ole tästä maailmasta". Vilkas mielikuviutus ja luovuus lienevät tähän syynä. Lapsena häpesin tätä ominaisuuttani, nuoruudessa opin elämään sen kanssa, aikuisuudessa opin hyväksymään sen ja nyt kypsänä aikuisena tahdon kirjoittaa siitä muillekin ihmisille.

Olen vakuuttunut siitä, että ihmisen herkkyys on synnynäistä, kuten temperamentikin. "Raising Cain"-kirjan kirjoittajat antavat ymmärtää, että "kaikkien poikien sydämet ovat [tunteita] täynnä". Tämä tietysti sopii kirjan sanomaan, joka on, ettei ketään saa jättää huomiotta. Olen hiukan eri mieltä; yksilöllisiä

Motto: Olen jo 51-vuotias, mutta sisälläni asuu edelleen eksynyt pikkupoika.

eroja on olemassa. Herkkyys on siis liukuva käsite; sitä on annosteltu meille jokaiselle syntymässä yksilöllinen määrä. Herkän pojan ja miehen määritelmä on siis sosiaalisesta ympäristöstä riippuvainen, samalla tavalla kuin esim. käsite "hullu". Ympäröivä maailma määrittelee, missä raja kulkee; tietysti kyseessä on myös ihmisen oma sisäinen kokemus. Herkkyys ei sinänsä ole hyvä tai paha ominaisuus, vaikka käsite sisältääkin arvovaurauksia. Herkkyys voi olla lahja tai taakka tai (yleisimmin) molempia. Herkkä ihminen kun kokee sekä mielipahan että mielihyvän voimakkaasti. Herkkyyttä on kautta aikojen yritetty kitkeä pojista erilaisten "karaisevien" kasvatustekniikoiden avulla, koska ominaisuutta on pidetty feminiinisenä ja heikkouden merkkinä. Kitkeminen myös usein onnistuu: kyllä ihmisen mielen pystyy kovettamaan ja tunteet tappamaan, mutta samalla hävitetään jotakin hyvin arvokasta. Mistä tulevat herkkät miehet? Herkkistä pojista he ovat tietysti kasvaneet. Jotko he ovat saaneet ymmärtäväisen ja pojan tunteita kunnioittavan kasvatuksen tai sitten pojan herkkyyden tuhoaminen ei ole onnistunut, kenties koska ominaisuus on ollut yksilöllä synnynäisesti erikoisen vahva. Joistakin miehistä kuulee sanottavan, että he ovat "pohjimmiltaan herkkiä". Saattaa pitää paikkansa, mutta semmoisesta ominaisuudesta, joka ei tule arkielämässä koskaan esille, on aika vähän iloa kanssaihmisille.

Herkkien poikien kasvatuksessa kannattaa muistaa, että ihmisellä voi olla monia erilaisia sosiaalisia rooleja ilman, että kyse olisi itsensä peittämisestä tai näyttelemisestä. Herkkyyttä ei kannata paljastaa kaikille ihmisille ei-

kä kaikissa tilanteissa, koska sitä ei edelleenkään pidetä miehisenä hyveenä. Rohkeus kasvaa toivon mukaan tässä suhteessa pojan kasvaessa. Jokaisella ihmisellä on oikeus suojella sisintään. Ei kannata kolhia itseään liiaksi, koska seurauksena saattaa muuten olla sulkeutuminen ja katkeroituminen.

Miten olen itse onnistunut selviytymään elämässä herkkänä miehenä? Vanhempani kasvattivat minut hyvin perinteiseen tyyliin. Vaikka luultavasti olin rakastettu lapsi, niin minun annettiin ymmärtää, ettei liiallinen herkkyyks ole pojalle soveliaista. Sen kitkeminen minusta kuitenkin epäonnistui. Minulla oli kahteen veljeeni ja siskooni pääsääntöisesti hyvät suhteet. Kaikilla meillä oli vilkas mielikuvitus. Leikin sisarusteni kanssa runsaasti erilaisia mielikuvitusleikkejä. Piirsimme ja kirjoitimme paljon yhdessä. Olin kovasti kiinnostunut luonnosta; kalastin ja kävin sienimetsässä. Luonnon kauneus on aina tehnyt minuun syvän vaikutuksen. Olen hyvin visuaalinen ihminen ja taiteelliset lahjani ovat kuvataiteen puolella.

Olen aina ollut ahkera, sinnikäs ja tiedonhaluinen. Näistä syistä ja ylisuorittamisen paineesta johtuen olen opiskellut runsaasti, mikä on vahvistanut itseluottamustani ja kehittänyt ajattelun taitoja. Hyvä menestys ammatissa ja harvinaisen onnekas puolison valinta sekä onnellinen perhe-elämä ovat lujittaneet itseluottamustani. Minulla on viisi tyttöä ja poika. Kaikki he ovat erilaisia ja kuitenkin yhtä rakkaita. Pojan saamiseen kuitenkin liittyi jotakin erityistä. Olin kauan etukäteen päättänyt, että jos saan oman pojan, niin haluan kasvat-
taa hänet rakkaudella. Minulla ei ole mitään erityisiä odotuksia nyt 13-vuotiaan poikani tulevaisuuden suhteen. En siis odota, että hän toteuttaisi joitakin omia saavuttamattomia haaveitani. Haluan antaa hänelle tunteen, että hän on minulle rakas ja arvokas omana itsenään. En tahdo, että historia toistaa itseään. Ilmari on luonteeltaan erilainen kuin minä, eli melko tavallinen poika. Ilmarin lempiaine

koulussa on liikunta ja hän rakastaa salibandy-pelaamista. Poikani on ollut minulle hyvin läheinen ja välimme ovat mutkattomat. Hellyyttä osoitamme toisillemme avoimesti, kun siltä tuntuu. Pojan saaminen ja kasvattaminen on ollut minulle hyvä kokemus. Joku voisi ilkeästi ajatella, että olen käyttänyt lasta omien traumojeni lääkitsemiseen. En koe asiaa niin. Kyseessä ovat yksinkertaisesti isän ja lapsen yhteneväiset edut. ■

Kutsu yhdistyksen jäsenistölle

**Tervetuloa
MIESSAKIT RY:N VALTUUSTON
SYYSKOKOUSEEN 2007**

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat, eli mm. vahvistetaan vuoden 2008 toimintasuunnitelma ja talousarvio, valitaan hallituksen puheenjohtaja kaudelle 2008 sekä hallituksen rivijäsenet erovuoroisten tilalle.

Aika

17.11.2007

klo 10-12

kahvitarjoilu klo 9.30

lounastarjoilu klo 12

Paikka

Miessakit ry

Annankatu 16 B 28

Helsinki

Ilmoittautuminen 15.11. mennessä

Miessakit ry

(09) 612 6620

miessakit@miessakit.fi

HUOM!!!

Ennakkoilmoittautuminen on välttämätöntä tila- ja aterijärjestelyiden vuoksi.

MIESPÄIVÄT 2007

Tampereen

9.–10. marraskuuta 2007

Tampereen Työväenopisto

**Yhdessä ja
erikseen –
parisuhdeasioita
miesnäkökulmasta**

Perjantai

- 12.00 Avaus, **Antti Alen**, Miessakit ry
- 12.15–14.00 Mennään yhteen:
Suhteellista tilastotietoa – millaisissa suhteissa suomalaiset elävät, tutkija **Anneli Miettinen**, Väestöliitto
Mitä odotetaan parisuhteelta, perheneuvoja **Heikki Syrjänen**,
Tampereen ev.lut. seurakuntien perheneuvonta
- 14.00 Ruoka/kahvitauko
- 15.00 Tampereen kaupungin puheenvuoro,
sivistystoimen tilaajapäällikkö **Tuula Martikainen**
- 15.15 Eletään yhdessä:
Toimiva parisuhde, psykologi **Arto Koskinen**, Väestöliitto
- 16.15–18.00 Erotessa:
Parisuhde ja juridiikka, OTK **Kari Toivanen**
Erosta elossa, projektityöntekijä **Jouni Linnankoski**, Miessakit ry

Jltaohjelma Ravintola Tillikassa:

- 20.00 **Mikko Alatalo**: Uusia lauluja miehen elämästä
21.00 **Risto Ahti**: Uusia runoja
22.00 **Bruce plays Bruce**, Kunniain perusjätkän lauluille

11. miespäivät

, Sampola, Sammonkatu 2

Miespäivien 2007 järjestelyissä mukana:

Miessakit ry
Pirkanmaan ammattikorkeakoulu
SAK:n Tampereen Paikallisjärjestö ry
Tampereen ensi- ja turvakoti ry / Isätyö
Tampereen ev.lut. seurakuntien yhteiskunnallinen työ
Tampereen kaupungin kulttuuritoimi
Tampereen työväenopisto
Väestöliitto / Miehen aika

Lauantai 10.11.

- 11.00 Tiivistelmä perjantailta
- 11.15–13.15 Rakasta, kärsi ja unhoita
Mitä iskelmät kertovat,
kirjailija **Maarit Niiniluoto**
ja iskelmäsanottaja **Vexi Salmi**
- 13.15–13.45 Kahvitauko /
Mies vailla tasa-arvoa -kirjan esittely,
toimittaja **Hannu T. Sepponen**
ja muita kirjoittajia
- 13.45–14.30 Arvaa harmittiko?,
muusikko **Mikko Perkoila**
- 14.30–16.30 Suhteellista paneelikeskustelu
Toimittaja **Jukka Arvassalon**
alustava puheenvuoro
Panelistit: runoilija **Arno Kotro**,
sosiaalityöntekijä **Timo Kitunen** ja
terveystieteen tohtori **Aune Flinck**
- 16.45 Tilaisuus päättyy

Kuva: Heikki-Pekka Miettinen

www.miespaivat.net

PÄÄTTYIKÖ KESKUSTELU TASA-ARVOSTA TÄHÄN?

*Teksti: Tejo De Bruijn, puheenjohtaja,
Vantaan ammattiauttajien forum*

Helsingin Sanomissa on äskettäin otettu käyttöön nk. HS-raati, joka muodostuu noin sadasta oman alansa näkyvimmistä edustajista (joista kymmenkunta lehdistön omaa väkeä). Tarkoitus on, että raati antaa "viisaita vastauksia vaikeisiin kysymyksiin". Viime viikolla raati antoi tylyn tuomion muutamaa päivää aikaisemmin ilmestyneen *Mies vailla tasa-arvoa* -kirjan keskustelunavaukseen, ainakin artikkelin otsikosta päätellen: "HS-raati: Miehet eivät jää naisten jalkoihin tasa-arvotyössä".

Hämmästyin todella: Tällä otsikollako Helsingin Sanomat kuittaa keskustelun? Huutoäänestykselläkö näitä kysymyksiä ratkaistaan? Tämäkö viisautta? Artikkelin varsinainen sisältö oli sävyiltään jo huomattavasti miedompi. Myös äänestyksessä ilmeisesti pieneen vähemmistöön jääneet saivat perustella kantansa. Hyvä niin. Mutta valitettavasti kokemus osoittaa, että suuri osa lehtien tilaajista lukee ainoastaan otsikot. Toimittajan valitsema otsikko oli tasoltaan valitettavan surkea, eikä tehnyt oikeutta rohkealle keskustelunavaukselle.

Paradoksaalista kyllä, tulin vielä ajatelleeksi, mitä vähemmän kirjasta keskustellaan, sitä enemmän sen monet kirjoittajat ovat oikeassa omissa väitteissään. Se tuntui kuitenkin laihalta lohdulta.

Älyllisessä keskustelussa yhdenkin uuden, poikkeavan, mutta hyvin perustellun näkökulman tulisi painaa paljon enemmän kuin sata enimmäkseen vanhoihin ennakkokäsitteisiin pohjautuvaa mielipidettä.

Suomessa toimii oikeastaan vain yksi varteenotettava julkinen keskustelufoorumi, Helsingin

Sanomat. Sen vuoksi olisi toivottavaa, että lehti pyrkisi ylläpitämään jonkinlaista tasoa. Olen kuitenkin huomannut, että lehdistö maassamme menee usein siitä, mistä aita on matalin päästämällä julkisuuteen ainoastaan jokaisen ammatti- tai elämänalan suulaimmat henkilöt. Jokaisella alalla (toimittajia lukuun ottamatta) sallitaan yksi julkkisedustaja, joka narsistisuudeltaan edustaa yleensä alansa kärkipäätä. Kun olet kerran päässyt tähän julkisasiantuntijoiden ykkösketjuun, saat laukoa jatkuvalla syötöllä mielipiteitäsi julkisuuteen asiasta kuin asiasta, olitpa sitten perehtynyt niihin tai et.

Televisiossa aika ajoin pidetyt keskusteluillat ovat niin ikään sisällöltään yhtä tylsiä ja ennalta arvattavia kuin niihin toistuvasti osallistuvien julkkisten naamataulut. Kannatan tässä kääntäjien Arto Kivimäen ja Stefan Mosterin (HS. 7.9.2007) ajatusta, että Suomen maassa riittäisi kylläkin muita älymystön edustajia. Heitä löytyy jopa maan väestöön suhteutettuna yllättävän paljon.

Medialta ja sen toimittajilta vaatisi kuitenkin hieman enemmän vaivannäköä kaivaa heitä esille ja tarjota laajemmalle ryhmälle foorumi käydä moniäänistä keskustelua. Siinä olisi syytä keskittyä keskusteluisältöihin, joita toimittajienkin tulisi kriittisesti arvioida, eikä popularisoida vaikeita aiheita elämälle vierailta jokotai-kysymyksillä.

Tasa-arvopyrkimys ei ole joko naisten tai miesten vaan sekä naisten että miesten asia. Samanaikaisesti kun miesten tasa-arvokeskustelu on avattu, käydään tässä maassa kovaa keskustelua naisvaltaisten julkisella sektorilla toimivien alojen alipalkkaisuudesta. Nämä eivät ole irrallisia tai vastakkaisia asioita, vaan saman kolikon kaksi puolta.

→

Kansainvälisten vertailujen valossa Suomessa nk. "segregaatio", eli työvoiman eriytyminen yleensä yksityissektorilla toimiviin miesvaltaisiin, ja etupäässä julkisella puolella toimiviin naisvaltaisiin aloihin on mennyt pitemmällä kuin missään muualla. Mielestäni tämä kehitys, joka vaikuttaa monella tavalla ja monella tasolla on suurin yksittäinen tekijä, joka estää tasa-arvon toteuttamista niin naisten kuin miestenkin kannalta.

Tämän vuoden palkkaneuvotteluissa eräät miesvaltaiset korkeapalkka-alat olivat jo onnistuneet tyhjentämään pajatson sopimalla 9 - 10 prosentin korotuksistaan, ennen kuin pienpalkkaisten naisvaltainen julkinen sektori pääsi edes neuvottelupöytään. Ne parit lisäprosentit, mitkä jälkimmäiset saivat, ovat pelkkää silmänlumetta.

Ei tarvita korkeita matemaattisia taitoja laskemaan, että 9 prosenttia isosta palkasta tekee isomman summan kuin 12 prosenttia pienestä palkasta. Näin kasvoi myös tänä vuonna - euromääräisesti laskettuna - ero naisvaltaisten ja miesvaltaisten alojen välillä, vaikka ennen vaaleja löytyi kaikilta puolueilta suurta yksimielisyyttä sen eron kaventamisen tarpeellisuudesta.

Pari viikkoa "Mies vailla tasa-arvoa" -kirjan ilmestymisestä näyttää julkinen keskustelu tästä aiheesta (HS:n raadin tyrmävään otikon jälkeen) jo täysin tyyntyneen. Suurin osa julkisten alojen järjestöistä on jo alistunut kohtaloonsa. Ainoastaan Tehyläisillä riittää

vielä "munaa" taistella tuulimyllyjä vastaan.

Naisvaltaisilla aloilla työskentelee tällä hetkellä kohta sukupuuttoon kuoleva pieni määrä miesammattiauttajia, jotka nauttivat niinkään "naispalkkaa". Heidän myötänsä olisi myös katoamassa heikommassa asemassa olevien miesten äänitorvi.

Joku voisi ajatella: näinhän päästäisiin siitkin "ruikutuksesta".

Onko tämä kehitys väistämätön? Onko se toivottava? Minä ainakin toivon että keskustelu tasa-arvosta jatkuisi! ■

KUKA PELKÄÄ HANNU T. SEPPOSTA?

Teksti ja kuva: Jarmo Lindholm

Vapaa toimittaja Hannu T. Sepponen on yhdessä runoilija Arno Kotron kanssa toimittanut "Mies vailla tasa-arvoa" -kirjan, joka koostuu 27 kulttuurivaikuttajan ja tieteen tekijän kirjoituksista. Miessakit ry on käynnistänyt kirjan mukaisen, samannimisen luentosarjan.

Julma, mutta avoimesti kaikkien luettavaksi kirjoitettu historia on opettanut meille, että suurimmat vääryyden tekijät ovat kaikkein suurimpia pelkureita ja huijareita. Äärifeminismin uhrien vaikea osa on vaieta tai puhua itsensä kuoliaaksi jopa pilkan uhalla. Äärifeminismi ilmentää itseään feminismin vastakohtana. Hannu T. Sepposelle on haluttu nauraa vuosia, hänet on vaiennettu, hän on kärsinyt pilkkaa koska on pyrkinyt kertomaan toisen totuuden perheväkivallasta. Nyt vaikeneminen on päättynyt. Hän on puhunut ja tekstin jälki on vahvaa.

"Mies vailla tasa-arvoa" -luentosarjan Kristiina-instituuttiin ja naistutkimukseen verrattava miestutkimuksen gender-opintojen kokonaisuus pidetään Miessakit ry:n miesfoorumien tiloissa vuosina 2007-2008. Luentosarja on akateemisesti väritynyt, itsenäinen miehen kertomus. Se ei ole alistaisessa suhteessa feminismiin.

9.10.2007 luento oli nimeltään "Ennakkoluulon asiamiehet". Nimi saattaa harhauttaa luulemaan, että kirjan kirjoittajat ovat naisia kohtaan ennakkoluuloisia sovinistimiehiä. Ovatko he?

Eivät ole. Luennollakaan ei pönkitetty ennakkoluuloja vaan paremminkin näytettiin totuutta. Mihin luennon erikoinen nimi viittaa? Kuka on ennakkoluulon asiamies? Jos ennakkoluuloisia ei löydy tästä joukosta, mistä kirjoittajia löytää? Vastaus löytyy Helsingin Sano-

Hannu T. Sepponen

mien kirjaraadista. Vaikka raati ei vaivautunut lukemaan kirjaa, HS:n tietämättömän enemmistön mielestä suomalaiset miehet eivät ole joutuneet kärsimään naisten paradigmaattisesta tasa-arvokeskustelusta.

Minä luin kirjan

Löytääkseni aiheeseen lisävaloa, päätin lukea kirjan ja vastata vasta sitten, onko miesten tasa-arvo vaiennettu meluamalla naisten asioista.

Kirjan perussanoma väittää, että miehet tarvitsevat tasa-arvoa. Timo Karjalainen puhuu miehen eliniän lyhydestä ja siitä aiheutuvista, elinkaaren pituisista taloudellisista tappioista. Hänen mukaan suhteessa naisiin aika käy vähiin. Miehen elämää on elettyään kahdeksan vuotta liian vähän. Tuon ylipursuavan ajan naiset nauttivat ilmaista eläkettä, jonka runsauden mahdollistaa miesten turha ja ai-

kainen kuolema naisenemmistöisen terveydenhoidon kynsissä.

Sekä Ossi Korkeamäki, Tomi Kyyrä että Arno Kotro huomauttavat, että Suomi on niitä maita, joissa naiset ovat ohittaneet miesten koulutustason. Hannu Raittilan futuuriin kurottuva ennuste kuuluukin, että naiset eivät vain nouse, vaan joutuvat niin yhtiöiden kuin valtion johtoon. Yhteiskuntaa uusintava reproduktio jää lasten hoivaamisineen miesten työksi kun hyvin koulutetut naiset pakotetaan vallankäyttäjiksi.

Miehet alistuvat kulttuurille

Päädymme esihistoriaan. Miehisyyden historia alistui Risto Maulan mukaan sotilaskulttuurille heti kohta maanviljelyskulttuuriin siirtymisen myötä. Jouni Varangan logiikkaa seuraten miesten tasa-arvoisuus lisää naisten hyvinvointia, ja Matti Mäkelän mukaan miehestä tuli kulttuurin silmissä heittiö koska hän näki painajaisia palatessaan toisen maailmansodan eturintamalta vaimon sänkyyn. Vaimon ruususen uni keskeytyi tuon tuosta karmivaan huutoon.

Jari Heinonen toteaaakin, että sodan jälkeen kolme miessukupolvea on muutoksen kourissa aina vaarista pojanpoikaan miehen muuttuessa painajaisiaan hikoilevasta uroosta 60 luvun pehmomieheksi ja 90 luvun laman uhriksi. Imo Kitunen kertoo, että naisvaltaiset instituutiot eivät STM:ssä juuri anna miehille mahdollisuuksia parantua pahoinvoinnista.

Arno Kotron mukaan miehet uhrataan valtiolle, miehelle ei anneta mahdollisuuksia valita armeijan, pakkotyön ja vankilan sijaan tasa-arvoisesti samaa kuin naisten annetaan valita. Esko Länsimiehen mukaan STM haluaa uhraata poikien esinahat uskonnon silvotuille alttareille. Pasi Malmi kirjoittaa, että oikeuslaitoksessa naiset saavat vähäisin tuomioita ja miehet päinvastoin suljetaan vankilaan; esimerkiksi poikien esinahkojen silpomisesta naiset

saavat pienempiä tuomioita kuin miehet tyttöjen silpomisesta.

Ralf Sund havaitsee, että miehet harvoin tai eivät lainkaan päädy lastensa lähihuoltajiksi niin avioerossa kuin lapsen syntyessä avion ulkopuolella. Miika Lehtonen perusteellisesti ja vastaansanomattomasti todistaa, että lapsi tarvitsee molempia vanhempiaan. Heikki Sariola toteaa, että yhteiskunnan kirjoitettu tavoite on lisätä isättömien lasten osuutta jopa siihen asti, että biologinen isyys on hyökkäyksen kohteena.

Miehet tarvitsevat tasa-arvoa

Mitä tämä kaikki merkitsee? Miehet voivat pahoin yhteiskunnassa. He tekevät itsemurhia jo lapsuudesta lähtien. Joka neljäs 16-30 vuotias mies kuolee itsemurhaan. Miesten elinikä on hälyttävän alhainen. Asunnottomuus jädyyttää miehet hengiltä. Miesten alkoholismia ei naisvaltainen terveydenhoito osaa tai halua parantaa. Poikalapset kärsivät. He eivät menesty kouluissa. Nuorukaiset suljetaan vankilaan pelkän sukupuolensa perusteella ja armeijan ylipäällikkönä presidentti kieltäytyy armahtamasta mielipidevankien statuksen saaneita nuoria miehiä.

Suhteessa naisiin miesten pahoinvoinnin lista on synkkä. Miehet tarvitsevat tasa-arvoa. Tasa-arvo on myös miesten asia. Kuka siis edes kehtaakaan väittää päinvastaista ja olla ennakkoluuloja täynnä? ■

PELASTAKAA MIEHET

Olipa kerran Mies, niin vapaa ja riippumaton Naisesta. Hän suojeli, arvosti, kunnioitti ja rakasti Naista. Mies oli valmis koska tahansa antamaan henkensä Naisensa puolesta. Mies ei olisi epäröinyt hetkeäkään. Hän tiesi, että se puuttuva osa, jota hänessä ei ole, on Naisessa.

Mitä miehille on tapahtunut? Ylväille ja jaloille miehille, jotka rakastivat naisia pyyteettömästi. Missä on se suunta ja totuus, mitä miehen tulisi edustaa? Elementit, joita jokainen nainen arvostaa ja kunnioittaa miehessä.

Miehisyys on kuoleva luonnonvara, jos ei ymmärretä, mitä se tarkoittaa. Miehet ovat alkaneet miellyttämään naisia ja elämään naisten ehdoilla. Ja mikä hauskaa miehet luulevat, että naiset haluavat sitä. Mutta EI! Naiset haluavat, että miehet ovat miehiä. Naiset sisäsyntyisesti tietävät ja näkevät, mitä miesten tulisi olla.

Miehisyys on kykyä olla tässä hetkessä läsnä. Siihen ei liity tarvetta näyttää tai esittää. Miehisyyks on olotila. Käytännössä ja parisuhteessa se tarkoittaa kykyä kuunnella ja ottaa huomioon naisen tarpeen puhua ja kertoa tunteistaan.

Kyky kuunnella on sitä, että kuuntelee eikä yritä ratkaista naisen "ongelmaa". Miehet yrittävät automaattisesti rakkaudesta ratkaista "ongelmaa" ja etsivät naisen puheesta punaista lankaa.

Punaista lankaa ei ole, ainakaan miehen logiikan mukaan. Naiset eivät halua neuvoja, vaan miehen joka kuuntelee. Naisille tunteiden jakaminen ja ihmissuhteet luovat henkisen hyvinvoinnin. Miehet puolestaan tuntevat itsensä tarpeelliseksi tekemisen ja työn kautta. Miehet tarvitsevat arvostusta siitä mitä tekevät. Parisuhteen voi muuttaa pienillä asioilla.

Miesten tulisi opetella kuuntelemaan puolisoaan ja naisten arvostamaan miestänsä.

Miehet ovat kadottaneet yhteyden todelliseen itseensä. Miesten suoraselkäisyys, päättäväisyys, suunta ja lahjomattomuus ovat kadonneet. Tilalle on tullut kilpailu, ylitunteellisuus, ylpeys ja täydellisyyden tavoittelu. Nämä ovat saaneet miehet voimaan pahoin.

Miehistä on tullut hienohelmoja, jotka sipistelevät peilin edessä. Hankkivat hienoja autoja ja taloja egonsa jatkeeksi. Ja ottavat itseensä pienistäkin sanomisista. Naiset saavat miehet muuttamaan päätöksensä noin puolestoista minuutissa. He turruttavat itsensä työllä, päih-teillä ja seksillä.

Missä on se Jätkä, joka seisoi tukkipinon päällä itseään arvostaen. Jätkä, joka oli läsnä niin töissä kuin kotona. Jätkä, joka otti vastuun itsestään ja perheestään valittamatta ja mutisematta.

Sanotaan, että miehen tulee tehdä se, mikä miehen tulee tehdä tai mitä sellaisella miehellä tekee.

Miehet voivat pelastaa itsensä, ei kukaan muu. Jokainen nainen tietää, että on turha yrittää muuttaa miestänsä. Pienikin muutostyryitys saa miehet puolustuskannalle. Naiset, jos haluatte, että miehenne muuttuvat, niin jättäkää hänet rauhaan. Rakastakaa ja arvostakaa miestä sellaisena kuin hän on. Ellette kykene siihen, tai olette tehneet kaikkenne suhteen eteen, niin jättäkää hänet.

Miehinen mies ei apua kaipaa... Se ei ole totta. Miehisyyteen kuuluu nöyryys. Nöyryys ei ole heikkoutta, vaan päinvastoin.

Todellista miehisyyttä osoittaa se, että myöntää olevansa - missä tahansa tilanteessa - avu-

ton ja pyytää toisilta apua ennen kuin on liian myöhäistä. Eli herää aamulla ja kaikki rakkaat ihmiset ovat hävinneet.

Miehen päättäväisyys on muuttunut järjettömäksi itsepäisyydeksi ja kaikki tietävät, että itsepäiset ihmiset karkottavat pikkuhiljaa muut ihmiset ympäriltään.

On aivan loistavaa, että miehille on perustettu tukiryhmiä. Tukiryhmän vetäjät teette uskottoman hyvää työtä.

Kiitos teille!

Iloisin terveisin!
Mies, Jouni Ruuskanen

VANHEMMAN NEUVO – VERTAISTUKIRYHMÄ

Ryhmä on tarkoitettu vanhemmille, jotka haluavat pohtia eron vaikutusta vanhemmuuteen. Vaikka parisuhde on päätynyt, vanhemmuus jatkuu. Eron jälkeen yhteistyö ex-puolison kanssa voi tuntua haasteelliselta. Ryhmässä pohditaan vanhemmuuden haasteita, suhdetta ex-puolisoon ja kuinka tukea lasta eron jälkeen. Vertaistukiryhmässä toisten kokemusten kuulemisella on suuri merkitys.

Vanhemman Neuvo on Lastensuojelun Keskusliiton Neuvo-hankkeessa kehitetty projekti, jota Miessakit ry pilotoi. Ryhmä on sekaryhmä ja siihen toivotaan myös naisten osallistumista. Samaan ryhmään ei oteta eronneen pariskunnan molempia osapuolia.

Ryhmä kokoontuu kahdeksan kertaa ja on maksuton.

Ryhmään otetaan
alkuhaastattelun kautta.

Ajankohta:
20.11.2007 - 22.1.2008
tiistai-iltaisoin klo 17.15 - 20.15

Paikka:
Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
Helsinki

Tiedustelut ja ilmoittautumiset:
Jouni Linnankoski
ark. klo 10-12
puh. (09) 6126 6216
jouni.linnankoski@miessakit.fi.

**RAIMO REINIKAINEN
60 VUOTTA
7.9.2007!
MIESSAKIT RY:N
ONNITTELUT
REISSU-RAMILLE!**

VIERAASTA VELJEKSI

Teksti: Antti Kaski

Keväällä käynnistynyt Maahanmuuttajamiesten tukiprojekti on saanut uuden nimen, *Vieraasta Veljeksi*. Kunniat nimen keksimisestä lankeaa Lyömättömän Linjan Pekka Jolkkoselle ja tämän vaimolle, joiden pistämätön ehdotus nousi epäämättömäksi voittajaksi toimiston väelle julistetun nimikilpailun kandidaattien joukosta. *Vieraasta Veljeksi* kiittää!

Projekti alkaa muutenkin hahmottua, sillä huolellisten valmistelujen tuloksena olemme päätyneet kaksipäiseen toimintastrategiaan, jossa yhtäältä rakennamme maahanmuuttajamiehille suunnatun Mies Suomessa, Suomi miehessä -koulutusohjelman, toisaalta ryhdymme pystyttämään Kulttuurilähentämö Maailmanmiehet -nimellä kulkevaa foorumia, joka viljelee kaikenlaista yhteistoimintaa maahanmuuttaja- ja kantamiesten välille, ideoi ja järjestää kulttuuritapahtumia sekä toimii kulttuurienvälisen miesdialogin usuttajana. On tarkoitus, että koulutusohjelman läpikäyneet maahanmuuttajamiehet puhaltavat hengen Kulttuurilähentämöön ja alkavat juurruttaa sen toimintaa maamme mieshumukseen.

Vieraasta Veljeksi eroaa muusta tarjolla olevasta maahanmuuttajatyöstä luonnollisesti mieserityisyytensä, mutta myös syntysuomalaisia mukaan toimintaan tavoittelevan luonteensa ansiosta. Raivaamme vakavissamme tiloja erilaisten miesmaailmojen kohtaamisille. Olemme luomassa uutta kulttuuria, jossa kotoutuminen ymmärretään ja eletään kaksisuuntaisena prosessina – myös kantaväestöä on kotoutettava ympärillä rajusti muuttuvaan maailmaan. Kotoutumisen käsite kannattaa tomuttaa sosiaalijargonisista mielteistä ja kiinnittyä pikemminkin käsitteessä kytevään kotoisaan yhteisöllisyyteen, joka kauniisti ta-

voittaa myös alkuperäisen poltteen Miessakkien toiminta-ajatuksen takaa.

Vieraasta Veljeksi -projektista voi lukea lisää yhdistyksemme kotisivuilla. Projektin ensimmäinen julkinen esittäytyminen tapahtuu osana Miesten Viikkoa, kun järjestämme yhdessä Helsingin kulttuurikeskus Caisan kanssa Monikulttuurisen Isänpäiväjuhlan, joka on suunnattu kaikille isille, isien ystäville, perheille ja muille juhلاميelisille.

Juhlat ovat Caisan tiloissa (Mikonkatu 17 C) lauantaina 10.11. klo 14-18. Pääsy on vapaa, ohjelma on runsas. Tilaisuudessa tarjotaan kurdilainen juhlaillallinen 200:lle ensimmäiselle.

Tervetuloa!

Helsingin kaupungin **kulttuuri-asiainkeskus**
Helsingfors stads **kulturcentral**

CAISA

MONIKULTTUURINEN ISÄNPÄIVÄJUHLA

Lauantaina 10.11. klo 14-18

Kansainvälinen kulttuurikeskus Caisa

OHJELMASSA MM.

ARNOLD CHIWALALAN POLEPOLE -DUO
(Tansania/Suomi)

AFRIKKALAINEN KUORO

BANGLADESHILAISEN
LAPSIRYHMÄN TANSSIÄSITYKSIÄ

KURDILAINEN TANSSIRYHMÄ

ARABIALAISIA RUNOJA ISYYDESTÄ

TAIKURI

SUOMALAISIA KANSANLAULUJA

JUHLAILLALLINEN 200:LLE ENSIMMÄISELLE!

PROGRAMME:

ARNOLD CHIWALALA
POLEPOLE -DUO
(Tansania/Finland)

AFRICAN CHOIR

CHILDREN'S DANCE PERFORMANCE
FROM BANGLADESH

KURDISH DANCEGROUP

ARABIAN POETRY

MAGICIAN

FINNISH FOLKSONGS

FREE DINNER FOR FIRST 200!!

MULTICULTURAL FATHER'S DAY

Sat 10th of November, 2 pm.-6 pm.

The International Cultural Centre Caisa

VAPAA PÄÄSY!!
FREE ENTRANCE!!

JÄRJESTÄJÄT: / ORGANISERS: CAISA & VIERAASTA VELJEKSI - PROJEKTI

Kansainvälinen Kulttuurikeskus Caisa
Mikonkatu 17 C
00100 Helsinki
www.caisa.fi

Vieraasta Veljeksi - Miessakit ry
www.miessakit.fi

ILMO SANERI JA TIMO TIKKA PALKITTIIN

Teksti: Marjaleena Tuliainen, Hollolan sos.dem. kunnallisjärjestön puheenjohtaja

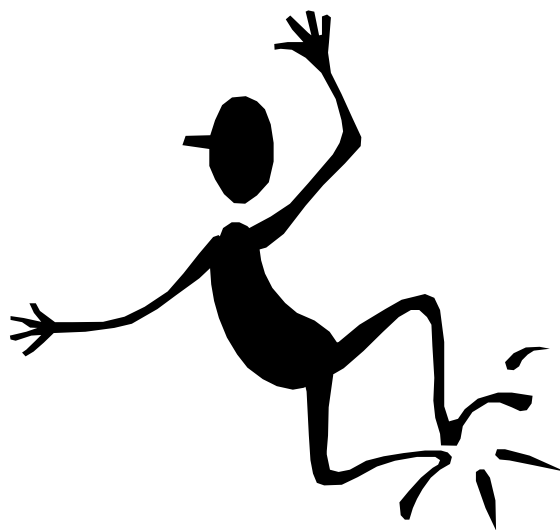
Hollolan demarien kunnallisjärjestö on nimennyt vuoden 2007 yhteiskunnalliseksi teoksi Hollolassa kehitetyn Isäneuvola-idean. Tämä Miessakit ry:n kautta valtakunnallisesti laajeneva ja merkittävyttään kasvattava toiminta on syntynyt kahden lastenpsykiatrian parissa toimineen miehen, Ilmo Sanerin ja Timo Tikan ideana. Isänroolistaan epävarmoja miehiä, usein tulevia isiä, tuetaan heidän isäksi kasvamisessaan pienryhmissä vertaistuen avulla. Toiminnalla on kysyntää ja Saneri ja Tikka ovatkin käyneet kouluttamassa miestyöntekijöitä neuvoloihin mm. Espoossa. Vantaalla valmistellaan terveydenhoitajien täydennyskoulutusta vastaavaan työhön. Useilla paikkakunnilla jo kokoontuu isien keskusteluryhmiä.

Merkittävää tässä työmuodossa on se, että isät saavat vahvistusta omaan isänä olemiseensa jo ennalta, siinä vaiheessa kun lasta odotetaan tai lapsi on vielä pikkuinen. Tässä työssä isät ovat toimijoita ja oppivat vastuunottoa, kun perinteisessä vanhempainvalmennuksessa isät ovat taustahahmoja ja passiivisina äitien tukena. Isäneuvola korostaa nykypäivän isän aktiivista roolia tasavertaisena vanhempana perinteisen äitiroolin kanssa, ei vain äidin roolin täydentäjänä.

Miessakit ry:n Isätyöntekijät Saneri ja Tikka ovat esitelleet toimintamalliaan Suomen mallina mm. Pohjoismaiden Neuvostossa 2005 ja STAKES valmistelea asetusta toiminnan laajentamisesta ja virallistamisesta yleiseen käyttöön Suomessa.

Yhteiskunnallisen teon nimeäminen tapahtui syyskuussa politiikan viikolla. Saneri ja Tikka vastaanottivat Hollolan demarien myöntämän

kunniakirjan Hollolassa 23.9. pidetyssä tilaisuudessa. Luovuttajana toimi kansanedustaja Maria Guzenina-Richardson, joka puhui kunnallisjärjestön lapsiperheille järjestämässä tilaisuudessa Hollolan uimahallin salissa. Hollolan demarien näkemyksiin perheen tärkeydestä isäneuvola-toiminta sopii erittäin hyvin. ■

PERTTI ANDERSSONISTA VUODEN SOVITTELIJA 2007

Teksti: Esko Vierikko

Suomen sovittelun tuki ry on valinnut Miessakki-aktiivin, Pertti Anderssonin, tämän Vuoden sovittelijaksi. Tiedonannossa korostettiin erityisesti sitä työtä, jota Pertti on tehnyt kouluttaessaan kollegoitaan lähisuuhdeväkivallan sovitteluun. Tästä jäljet johtavat melko suoraan siihen arvokkaaseen työhön, jota Pertti on tehnyt meidän järjestössämme.

Rikos- ja riita-asiain sovittelu on lakiin perustuva mahdollisuus rikoksen tekijän ja hänen uhrinsa turvalliseen kohtaamiseen ja tapahtuneesta sopimiseen. Helsingissä sovittelua on kokeiltu tasan 20 vuotta, ja koko maassa se tuli lainvoimaiseksi kesäkuun 2006 alusta. ■

VÄESTÖLIITTO PALKITSI MARTTI ESKON PARISUHTEIDEN PUOLESTA- PUHUJANA

Väestöliiton lehdistötiedote 27.9.2007

Väestöliiton Tirkistys tulevaisuuteen -palkinto jaettiin torstaina 27. syyskuuta Kodin viikon seminaarissa, jonka teemana on ”Parisuhde puntarissa”. Palkinnon sai tänä vuonna teologian tohtori ja Kirkkohallituksen perheasiain toimiston johtaja Martti Esko. Palkinnolla Väestöliitto antoi tunnustusta Eskon pitkäaikaiselle työlle suomalaisten parisuhteiden ja perheiden hyvinvoinnin edistämiseksi.

– Väestöliitto arvostaa sitä, että Esko on julkisuudessa voimakkaasti ja ennakkoluulottomasti ottanut kantaa toimivien parisuhteiden ja parisuhdetyön puolesta sekä puolustanut ihmisen oikeutta omaan seksuaaliseen identiteettiinsä, sanoo Väestöliiton toimitusjohtaja Helena Hiila.

– Suomalaiset ovat kiinnostuneita hoitamaan parisuhdettaan ja etsimään apua suhteen ongelmiin. On tärkeää panostaa ongelmien ja niin kutsuttujen turhien erojen ennaltaehkäisyyn ja tarjota pareille riittävästi neuvontaja terapiapalveluja.

Martti Esko on vaativan erikoistason psykoterapeutti ja hänellä on 30 vuoden kokemus perheterapia- ja neuvontatyöstä. Kirkkohallituksen perheasiain toimiston johtajana Esko aloitti 1986. Kriisityön lisäksi Martti Esko on kehittänyt ennaltaehkäisevää parisuhdetyötä mm. Virtaa välillämme -projektissa.

– Kaikkien parien kannattaisi käydä säännöllisesti vuosihuollossa ulkopuolisen asiantuntijan luona tai vertaistukiryhmässä, Esko ehdottaa.

– Aiemmin Virtaa välillämme keskittyi 18–25-vuotiaiden parisuhteisiin, mutta nyt tarjolla on työvälaineitä myös yli 50-vuotiaille, Esko kertoo. –Olemme esimerkiksi kehittäneet pareille lentolipun näköisen Laajakaistan, joka sisältää kyselylomakkeet naiselle ja miehelle.

Monivalintakysymysten kautta parit voivat tarkastella parisuhteensa tilaa. Isyydestä väitöskirjansa (Some Aspects of Fatherhood, Boston 1985) tehnyt Esko on nel-

jän lapsen isä, joka toteuttaa elämässään omia oppejaan, elää todeksi sen, mistä puhuu. – Lapsen syntymä on parisuhteen suurin koe-tinkivi. Jos saisin muuttaa yhden asian yhteiskunnassamme, lyhentäisin alle kolmevuotiaiden lasten vanhempien työpäivät kuusituntisiksi, Martti Esko sanoo. Silloin toinen vanhemmista voisi lähteä töihin kahdeksalta ja palata kotiin kahdelta, toinen voisi olla töissä esimerkiksi kymmenestä neljään.

Jos saisin muuttaa yhden asian yhteiskunnassamme, lyhentäisin alle kolmevuotiaiden lasten vanhempien työpäivät kuusituntisiksi.
– Martti Esko

– Isät on otettava yhä paremmin huomioon neuvolakäynneillä ja perhevalmennuksessa, Esko painottaa. – Tämän päivän nuorille pareille perheen perustaminen on yhteinen asia. Isien on saatava opetella maskuliinisia tapoja olla vanhempi. Vaikka isätkin käyvät vauvan odotusaikana läpi monenlaisia tunteita ja fyysisiä muutoksia, varaäitejä heistä ei pidä tehdä.

Väestöliitto palkitsee vuosittain kotien ja perheiden hyväksi toimineen yksityisen henkilön, ryhmän tai yhteisön Tirkistys tulevaisuuteen -nimisellä tunnustuspalkinnolla. Palkintoa jaettiin aluksi vuosien 1993 ja 1994 äitienpäivinä, jonka jälkeen palkitsemisajankohdaksi on vakiintunut Väestöliiton Kodin viikko. ■

MIESTEN TUEKSI -PROJEKTIN KUULUMISIA

Teksti: Peter Peitsalo

Miesten tueksi -projekti on ehtinyt oman elinkaarensa keski-ikään ja nyt on monella tapaa hyvä tilaisuus pysähtyä, vetää kunnolla henkeä ja tarkastella, mitä aikaan on saatu. Pysähtyminen tekee ainakin itselle hyvää, sillä projektin rakenteiden luomisen jälkeen kaasa ei juuri ole säästely. Ei silti, kaasun polkeminen on kyllä ollutkin tarpeen, sillä kolme vuotta projektissa on todellisuudessa armoittoman vähän.

Miesten tueksi on mielestäni monella tapaa kouluesimerkki projektista ja sen prosesseista. Itse projektin työntekijänä olen mielessäni teemoittanut projektin kolme vuotta seuraavasti: suunnittelu 2006, toteutus 2007 ja arviointi 2008. Karkeata, mutta toimivaa ja kuvaavaa, sillä sitähän projektit pääpiirteissään ovat: suunnittelua, toteuttamista ja arviointia. Tähän vielä päälle pyrkimys vaikuttavuuden maksimointiin, niin projektin perusrunko on kasassa.

Kuluva vuosi on ollut haasteellinen erityisesti projektini vaikuttavuuden kannalta. Alussa laaditut suunnitelmat on tämän vuoden aikana

Peter Peitsalo ja Seppo Laakso kouluttamassa ryhmänohjaajia

siirretty työpöydältä käytäntöön, jossa sekä suunnitelmat että oma osaaminen altistuvat arvioinnille. Tänä vuonna punnitaan se, miten hyvät suunnitelmat meillä on ja millä osaamisella me suunnitelmia toteutamme. Haaste on suuri, mutta ennen kaikkea mielenkiintoinen; äärettömän mielenkiintoinen.

Vuosi on jo pitkällä ja monia suunnittelemissämme asioita on ehditty toteuttaa ja arvioida. Projektin pilottihankkeita on jalkautettu, Eri-tyistason miesosaaja – koulutus on loppusuoralla, yksi mentorikoulutus sosiaalialan miehille on toteutettu ja toinen tulossa sekä uuden mallin mukainen miesryhmien ohjaajan koulutus on tätä lukiessasi juuri päätynyt. Koulutuksista, jotka ovat jo päättyneet, on olennaista se, että erityisesti kouluttajat ja koulutussällöt ovat saaneet erittäin hyvät arviot kautta linjan. Itse projektivastaavana, kouluttajana ja kouluttajien rekrytoijana voin vain olla tyytyväinen. Näiltä osin näyttää siltä, että teemme juuri sitä mitä pitääkin ja – anteeksi itsekehu – vieläpä ilmeisen hyvin.

Vaikka ensi vuoden teemanani onkin arviointi, on eräs keskeinen tehtävä myös vakiinnuttaa projektin tuottamaa tietoa ja taitoa osaksi sekä Miessakkien että myös projektin pilotti-organisaatioiden jo olemassa olevaa toimintaa. Vakiinnuttaminen on tärkeää, jotta projektin työ jäisi elämään, vaikka projekti itse päättyykin. Tässä työssä olen saanut suunnattomasti apua sekä Miessakkien hallintohenkilökunnalta että myös projektini asiantuntevalta ohjausryhmältä. Kiitos heille!

Näiltä osin hengenveto alkaa päättyä ja minun on aika jatkaa siitä, mihin jäin. Todennäköistä on, että seuraavan kerran projektista tiedotetaan vasta noin vuoden päästä, mutta netisivuiltamme on mahdollista lukea sekä tulevasta toiminnasta että myös siitä, mikä hengästyksissä jäi sanomatta. ■

Vahvista miesosaamista työssäsi
sekä organisaatiosi toiminnan
suunnittelussa, toteutuksessa ja
arvioinnissa.

Erityistason miesosaaja -koulutus

8.1. - 25.11.2008

(10 lähijaksoa + itsenäistä työskentelyä)

- mieserityinen osaaminen
- ammatilliset vertaisverkot
- hyvinvointi ja työssäjaksaminen

Ilmoittautuminen 7.12.2007 mennessä.

Lisätietoja & ilmoittautuminen:

Peter Peitsalo, (09) 612 66218

peter.peitsalo@miessakit.fi

www.miessakit.fi

MISSAKIT RY

ERITYISTASON MISSAKIT RY

MISSAKIT RY:N YHDYSMIESVERKOSTO

Miessakit ry ylläpitää valtakunnallista yhdysmiesten verkostoa paikallisen miestoiminnan tukemiseksi. Yhdysmiehiin voi olla yhteydessä tiedustellakseen tarkemmin yhdistyksen toiminnasta ja muista mahdollisista miehille suunnatuista palveluista.

Miessakit ry

Tomi Timperi ja Antti Alén
09 6126 620
miessakit@miessakit.fi , www.miessakit.fi

Espoo

Jarmo Lindholm
0400 817 692
jarmo.lindholm@paino.net

Helsinki

Risto Björkman
040 868 4185
risto.bjorkman@welho.com

Joensuu

Onni Voutilainen
050 365 6138
onni.voutilainen@jns.fi

Kerava

Esko Porola
040 527 4517
esko.porola@miessakit.fi

Lahti / Päijät-Häme

Ilmo Saneri
041 433 2531
ilmo.saneri@phnet.fi

Nurmijärvi

Seppo Laakso
040 760 6898
laakso.seppo@kolumbus.fi

Rovaniemi

Jouni Syväjärvi
040 731 9356
jouni.syvajarvi@tervola.fi

Tampere

Simo Ollila
045 6766 873
simo.ollila@gmail.com

Tuusula

Visa Kuusikallio
050 330 4435
visa.kuusikallio@evl.fi

Vaasa

Patrik Martonen
044 5151 663
pate.martonen@gmail.com

Helsinki

Aaro Huhta
040 506 2171
aaro.huhta@helsinkilainen.com

Hyvinkää

Veikko Korhonen
040 567 4600
veikko.korhonen@hyvinkaa.fi

Järvenpää

Risto Salovaara
040 537 2038
risto.salovaara@kolumbus.fi

Kuopio / Itä-Suomi

Raimo Reinikainen
0400 881 166
andracon@kooviis.fi

Mäntsälä

Timo Naapuri
040 743 3262
timo.naapuri@evl.fi

Porvoo

Martti Vilminko
050 376 0888
martti@vilminko.net

Somero

Voitto Vieraankivi
050 566 4116
voitto.tiimivalmennus@luukku.com

Turku

Pekka Anttila
041 533 5741
pejuan@utu.fi

Vihti

Markku Kedrin
Puh. 09 222 5313 / 040 545 7091
markku.kedrin@silppuri.iki.fi

Miessakien keskustelufoorumi
<http://miessakit.forum.emedia.fi>